

ریا چه بر سر نماز و نمازگزار می آورد/ اهل جهنم هم از شدت آتش عذاب ریاکار می نالند

ریا در نماز مورد مذمت و سرزنش شدید واقع شده، چرا که نماز به وسیله ریا از بین می رود و گذشته از این، ریا خود نوعی شرک است که بدترین گناه است.

ریا در نماز مورد مذمت و سرزنش شدید واقع شده، چرا که نماز به وسیله ریا از بین می رود و گذشته از این، ریا خود نوعی شرک است که بدترین گناه است.

به گزارش خبرگزاری مهر، خداوند تبارک و تعالی در آیه 142 سوره نسا می فرماید: "و هنگامی که به نماز بر می خیزند، با کسالت و بی میلی بر می خیزند و در برابر مردم ریا می کنند و خدا را جز اندکی یاد نمی نمایند". از این رو یکی از رذایل اخلاقی که نمازگزار باید از آن دوری کند ریا است. ریا علاوه بر آن که عمل انسان را فاسد می کند، خود نیز از گناهان بزرگ است، زیرا ریا به منزله شرک می باشد و شرک بدترین گناه کبیره است.

ریا عبارت از تظاهر و خودنمایی و اظهار عمل به انگیزه جلب توجه و ستایش مردم است. امام صادق(ع) می فرماید: هر نوع ریایی شرک است، همانا کسی که برای مردم کار کند، ثواب او بر مردم می باشد و کسی که برای خدا عمل کند، ثواب او بر خدا خواهد بود.

شخص ریاکار، مشرک، منافق، مغضوب پروردگار عالم و اهل عذاب است. از رسول خدا(ص) درباره نجات روز قیامت پرسیدند، فرمود نجات در این است که با خدا نیرنگ ننمایید. به درستی که هر کسی با خدا خدعه و نیرنگ نماید خدا هم به او خدعه می کند، یعنی جزای خدعه اش را به او می رساند و ایمان را از او می گیرد و اگر بفهمد خود را فریب داده است نه خدا را. پس از ریا بپرهیزیم به درستی که ریا شرک به خداست. روز قیامت، ریا کار به چهار اسم خوانده می شود؛ کافر یا فاجر یا مکار یا خاسر. عمل تو باطل و اجر تو ضایع است، پاداش خود را از کسی که برایش این عمل را انجام داده ای، بخواه. همچنین از آن حضرت آمده است که فرمود: آتش جهنم و اهل آن از ریاکاران می نالند، پرسیده شد که چگونه آتش ناله می کند؟ فرمود: از شدت و گرمی آتش که ریاکاران بدان معذبند.

ریا خیلی ظریف و دقیق است و در شکل های مختلف ظاهر می شود، خواه در پنهان و خواه آشکار و گاهی شخص ریاکارخودش هم متوجه نیست که ریا در اعمال او رخنه کرده است. ریا در اعمال انسان و عبادات و غیره وارد می شود و آن اعمال و عبادت را نابود و تباه می سازد.

ریا در نماز مورد مذمت و سرزنش واقع شده و نمازگزار نماز خود را به وسیله ریا از بین می برد. خداوند در آیات 4 تا 7 سوره ماعون نمازگزاران ریاکار را مورد مذمت قرار داده می فرماید: وای بر نمازگزارانی که نماز خود را به دست فراموشی می سپارند و آنها که ریا می کنند و دیگران را از ضروریات زندگی منع می نمایند.

در آیات فوق دو گروه از نمازگزاران را مورد مذمت قرار گرفته است؛ آن کسانی که در نمازشان سهو می کنند، اهمیت به نماز نمی دهند، نسبت به آن سهل انگار و بی تفاوت هستند و بر اثر سهل انگاری نماز را ترک می کنند، یا در وقتش انجام نمی دهند و یا آن را سرسری و ناقص انجام می دهند. و نمازگزاران ریاکار که نماز را برای خدا بر پا نمی دارند و در انجام آن ریا کاری می کنند. هر دو گروه سزاوار عذاب سخت الهی هستند.

رسول خدا(ص) می فرماید: کسی که برای خود نمایی نماز بخواند مشرک است. و در حدیثی دیگر از پیامبر(ص) آمده است که فرمود: روز قیامت به کسانی که اعمال خود را از روی تظاهر و ریا انجام داده اند گفته می شود که شما نماز خواندید و روزه گرفتید و صدقه دادید و جهاد کردید و قرآن خواندید، برای این که کارهای شما در میان مردم بازگو شود، مردم همه کارهای شما را بازگو کردند. سپس فرمود اینها اولین کسانی هستند که آتش دوزخ بر آنها شعله ور می شود.

حضرت علی(ع) می فرماید: "ریا آفت عبادت است". در نتیجه نماز گزار باید اخلاص در عبادت و دوری از ریا را کاملاً مراقبت کند، اما گاهی اوقات این مراقبت از حد عادی بیرون می رود و به صورت وسوسه در می آید و به خصوص آنها که در آغاز راه هستند بیشتر دچار این گونه وسوسه ها می شوند. در اینجا وظیفه آن است که به وسوسه ریا توسط شیطان اعتنا نکنیم و همین که از خطور این گونه تصورات و اوهام ناراحت هستیم دلیل بر آن است که ریایی در کار نیست و این شیطان است که می خواهد ما را از راه باز دارد.